

„d' Aloudtheid schonk aan haar de naam
 Van Hoorn, zinspelende geheeten,
 Op de Overvloedt, die hier te zaam
 Met heuren schat was neêr gezeeten:
 Een Stadt in 's weerdts rol en boek
 Bekent voor Hollandts Zuivelhoek.”

Maar hij laat plaats voor een andere suppositie:

„Daar liep een Kil langs lis en riedt
 Versiert met Kreupelbosch en boomen,
 Die hunnen kristallynen vliedt
 Quam storten in de zoute stroomen:
 Een KIL, doch Hoorenswijs gekromt,
 Waar door misschien haar' titul bromt¹⁾.”

Na deze en andere historische voorbereidingen begint de dichter zijn wandeling bij de Koepoort, waarvan hij zegt:

„Zij heet de Koepoort, en misschien,
 Dat buiten langs grasryke Weiën
 Het melkryk vee, zoo verwe zien,
 Met volle jadders²⁾ zich verspreiën
 Tot nut des huismans, die de Stad
 Voedt met het uitgeperste nat.”

De dichter wandelt nu de Koepoortsweg op:

„De Voorstadt, die gy hier beschout
 Verdeelt in tweederleië weegen,
 Vertoont zich als een' sierlijk Hout³⁾,
 Wier luister nu in top gesteegen
 Myne oogen leidt, daar Chais⁴⁾ en paardt,
 Karrossen⁵⁾, Faëtons⁶⁾, Charetten⁷⁾,
 ('t Welk veel' bespiegelingen baart)
 Den Wandelaar doen naarstig letten
 Op d'Adeldom, en hunnen staat,
 Hunn' swier, en prachtig Rygewaadt.”

¹⁾ De etymologie van „Hoorn” is „hoek”, waarschijnlijk de hoek, gevormd door het Hoornse Hop. Het gaat dus noch om de Hoorn des overvloeds, noch om de „hoorenswijs gekromde kil”.

²⁾ Uiers.

³⁾ Bos.

⁴⁾ (Frans: chaise) Sjees; licht tweewielig hoog rijtuig met kap.

⁵⁾ Rijtuig op riemen.

⁶⁾ Licht open rijtuig op twee of vier wielen.

⁷⁾ Letterlijk „karretje”; bedoeld wordt een open luxe-rijtuigje, tweewielig, met twee of vier zitplaatsen.